

med alle Partiers Stemmer, saa jeg vil henstille til det høje Landsting, om det ikke kunde finde andre Lovforslag, hvor det kan hævde den Stilling, som det høje Ting nu ønsker skal hævdes, og saa medvirke til, at dette Lovforslag føres igennem. Særlig synes jeg, at det af Hensyn til det nordiske Samarbejde vilde være meget kedeligt, om vi ikke kunde faa Lovforslaget gennemført i denne Samling, og jeg tør hævde, at der i det andet høje Ting er vist saa megen Villighed til at naa et Resultat, taget saa meget Hensyn til alle Sider, at Lovforslaget sikkert nu har faaet en saadan Form, at man uden Betænkelighed kan tiltræde det.

Der vil jo ikke være megen Anledning til at komme dybere ind paa Enkeltheder, hvis det ærede Medlem, der sidst talte, har Ret i, at vi først skal behandle Lovforslaget videre til Efteraaret, men jeg haaber dog endnu, det skal lykkes at faa de næste Forhandlinger ført noget tidligere, og jeg skal derfor knytte nogle Udtalelser til, hvad de ærede Ordførere har anført.

Det ærede 8de landstingsvalgte Medlem (Birch) nærede Betænkelighed ved, at Straffene var nedsat, særlig Straffen for Rømning, idet han i denne Forbindelse nævnte, at Udkastet er blevet til paa en Tid, da der raadede en liberalere Opfattelse, end da Søloven blev til i 1892, og navnlig at Udkastet er præget af den overvældende Højkonjunktur, som herskede paa det Tidspunkt. Dette er rigtigt, og der er maaske fremsat Krav, muligvis ogsaa opfyldt Krav, som man vilde have stillet sig noget anderledes overfor nu, da Skibsfartens Forhold absolut ikke er straalende; det vilde jo være urigtigt at paalægge et Erhverv Pligter, som det ikke kan opfylde, og det vilde til syvende og sidst ogsaa blive til Sømandens Skade, hvis man stillede Erhvervet paa en saadan Maade, at det ikke kunde konkurrere med Udlandet. Jeg haaber imidlertid, at man ikke er gaaet videre, end at der er taget berettiget Hensyn til alle Interesser, og der er ikke fra Erhvervets Side udtalt nogen Betænkelighed ved de foreslaaede Straffebestemmelser. Det ærede Medlem var ogsaa inde paa den knappe Tid, og jeg haaber, som jeg allerede har sagt, at dette skal blive ændret noget. At Sagen skal i Udvalg, kan jeg ikke have det mindste imod, naar Udvalget blot bliver færdigt med sit Arbejde saa tidligt, at Lovforslaget kan blive vedtaget i denne Samling.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) klagede over, at der kunde

tilbageholdes 2 Maaneders Hyre, idet han syntes, det var for meget; Konen kunde jo have Brug for Pengene hjemme. Det er rigtigt, men i Lovforslagets § 20 staar der, at en Sømand kan tage $\frac{2}{3}$ af sin Hyre paa Træk, og det gør vist ogsaa den Sømand, som har rigtig Omsorg for sit Hjem; der kan kun tilbageholdes $\frac{1}{3}$ af den tilbageværende Trediedel, saa det vil være længe, inden man kommer op paa et Beløb, som kan genere Sømanden. Bestemmelsen har til Hensigt at opfordre Sømandene til Sparsommelighed, og det kan man vist tiltræde fra alle Sider. — Det ærede Medlem ønskede ligeledes en Ændring i § 51, hvor der staar, at Landlov ikke maa nægtes en Sømand i hans Fritid, medmindre det er paakrævet, at han bliver om Bord. Jeg synes ikke, der er Anledning til at ændre denne Bestemmelse, som er vidtgaaende nok. En Sømand maa nok kunne spørge, naar han vil gaa i Land; Forholdene om Bord er ikke som paa Land. — Det ærede Medlem var ogsaa misfornøjet med Slutningen af § 52, hvorefter Skibsføreren med Politiets Hjælp kan lade en beruset Sømand bringe om Bord. Mandskabsrepræsentanterne i Kommissionen var af den Opfattelse, at denne Bestemmelse netop var i Sømandens velforstaaede Interesse — i alt Fald kunde være det —, idet en Sømand bagefter ofte vilde sige Tak til, fordi han var blevet bragt om Bord, da han var beruset. Man maa haabe, at noget saadant ikke bliver misbrugt, og der er ingen Anledning til at tro, at det skulde blive misbrugt. — § 56, hvorefter der ikke paa Søn- og Helligdage maa paalægges Mandskabet Arbejde, der kan opsættes, gaar jeg ud fra, man maa forstaa saaledes, at man f. Eks. ikke om Søndagen skal rense et Skib, efter at det er blevet tilsmudset af Ladningen. Jeg finder, at det brugte Udtryk er omfattende nok. Stiller man Regler op om, at man ikke maa gøre det ene eller det andet, bliver det meget vanskeligt; der kan være andre Arbejder end netop Manøvrering, som ikke kan opsættes.

Det sidste Spørgsmaal, det ærede Medlem fremdrog, var, om jeg ikke vilde gaa med til at faa indrettet Statsforhyringskontorer baade i Indlandet og Udlandet, eventuelt ved Konsulernes Bistand. Det kan jeg ikke love; det gaar vist ikke saa daarligt, som det gaar, og Opfyldelsen af det ærede Medlems Ønske vilde i hvert Fald utvivlsomt paaføre Skibsfarten Udgifter. Skibsbemandingsspørgsmaalet er et overordentlig indviklet Spørgsmaal, og i